

از آشنایی با ایرانی‌ها خوشبختم

«شوماری هریس» که به تازگی به عنوان اولین بازیکن آمریکایی به لیگ بسکتبال بانوان کشورمان آمده از دلایل این تصمیم، غذاهای ایرانی، فرهنگ رانندگی و احساسش از حضور در ایران می‌گوید

مهدیس مرادیان | خبرنگار

پرونده

در مسابقات این هفته لیگ برتر بسکتبال بانوان کشورمان، بازی بین تیم‌های نارسینا و نامی نواصفهان که حساسیت بالایی داشت، با چند اتفاق خبرساز مثل غیبت سرمربی نارسینا و... همراه شد. یکی از نکات جالب این بازی، گزارش تلویزیون از اشک ریختن بازیکنان نارسینا در زمان مکالمه تصویری با مربی غایب تیم بود و بعد از آن گفت‌وگو با «شوماری هریس» اولین بازیکن آمریکایی لیگ بانوان که در حال دل‌داری دادن به بازیکنان تیمش، اشک خودش هم جاری شد. پیش از این فقط یک بازیکن روس در لیگ بانوان بازی کرده و هریس دومین خارجی این لیگ و نخستین آمریکایی آن است. همان‌طور که می‌دانیم لیگ آمریکا معتبرترین لیگ بسکتبال دنیاست و حضور یک بسکتبالیست حرفه‌ای از این کشور در چینش تیم بسکتبال بانوان «نارسینا» در روزهای اخیر بسیار مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته است. از طریق بازیکنان این تیم بسکتبال، راه ارتباطی با این هم‌تیمی جدیدشان را پیدا می‌کنم و آن چه در ابتدا توجهم را جلب می‌کند، صمیمیت و تعاملی است که بین او و بازیکنان تیم در همین مدت کوتاه حضورش در ایران به وجود آمده است. این رفتار دوستانه در حالی است که آن‌ها به سختی زبان یکدیگر را می‌فهمند و در دو خطه با فرهنگ‌های متفاوت بزرگ شده‌اند. در پرونده امروز زندگی‌سلام، می‌خواهیم با «شوماری هریس» درباره دلایل حضورش در یک تیم ایرانی و جزئیات این تصمیم گفت‌وگو کنیم. او پیشنهاد گفت‌وگویم را به گرمی می‌پذیرد و دقایقی بعد از طریق تماس تصویری صحبت‌هایمان را آغاز می‌کنیم. در همین ابتدا، تصویر دختری نمکین با موهای مجعد روی صفحه گوشی‌ام ظاهر می‌شود که در نگاه اول به‌راحتی می‌توان فهمید، لیخند جزئی از صورت اوست. بازیکنی که با کیفیت خوب خودش، می‌تواند جان تازه‌ای به لیگ بسکتبال زنان ایران بدهد و نه تنها کیفیت لیگ را بالا ببرد بلکه انگیزه بسکتبالیست‌های ایرانی را هم افزایش دهد.

تا قبل از سفر به ایران با فرهنگ غنی ایران آشنا نبودم

«شوماری هریس» بازیکن ۲۵ ساله آمریکایی، طبق قرارداد می‌گوید که به تازگی با تیم بسکتبال نارسینا تهران بسته، در پست گارد راس بازی می‌کند. او فعالیتش در این رشته ورزشی را از شش سالگی شروع کرده و سابقه بازی در لیگ‌های آمریکا، السالوادور و یونان را در کارنامه اش دارد. هریس درباره دلایل حضورش در لیگ بسکتبال بانوان ایران می‌گوید: «مدت زیادی است در تیم‌های مختلف به صورت حرفه‌ای بسکتبال بازی می‌کنم. زمانی که برای یکی از دوها در کمپ بودیم، فردی درخواست جذب بازیکن توسط یک تیم ایرانی را مطرح کرد. او ضمن توضیح درباره مبلغ قرارداد و شرایط زندگی در ایران نظرم را پرسید و از آنجایی که به جز رعایت حجاب تفاوتی با سایر قراردادها نداشت، قبول کردم.» او ادامه می‌دهد: «من تا قبل از سفرم به ایران، اطلاعات زیادی درباره زبان، ادبیات یا فرهنگ غنی ایران نداشتم و کاملاً بی‌اطلاع بودم چرا که آمدن من به ایران یک تصمیم کاملاً تصادفی بود، مسئول هماهنگی تاریخ پرواز را بعد از موافقت برای حضور در ایران به من اطلاع داد و من سه هفته بعد به ایران آمدم.»

ایرانی‌ها در فرودگاه از کیفیت بازی‌ام پرسیدند!

این بازیکن آمریکایی درباره عکس العمل ایرانی‌ها به حضور یک زن آمریکایی در ایران می‌گوید: «در این مدت سوالات مختلفی از من شده است. حضورم به عنوان یک آمریکایی در ایران برای همه تعجب‌آور بود. زمانی که در فرودگاه بودم، مسئولان فرودگاه چندین بار گذرنامه‌ام را بررسی کردند و از هم می‌پرسیدند و اقای یک آمریکایی این‌جا چه کار می‌کند؟ زمانی که برایشان توضیح دادم که یک بسکتبالیست حرفه‌ای هستم و برای بازی در تیم نارسینا به تهران آمدم، از حضورم هیجان زده شدند و درباره پستی که در تیم دارم و همچنین کیفیت بازی‌ام، سوال کردند. من حتی پیچ اینستاگرام تیم را به چند نفری در آن‌جا نشان دادم و آن‌ها برایم آرزوی موفقیت کردند. صادقانه بگویم، من تصمیم گرفتم به ایران بیایم زیرا احساس کردم این فرصتی است که من در کشوری که بزرگ نشدم و تحصیل نکردم، موضوعات مختلفی را یاد بگیرم و با آن‌ها آشنا شوم. من یک فرد با فکر روشن هستم بنابراین همیشه می‌خواهم چیزهای جدید را امتحان کنم و ببینم.»

دوستانم تصور اشتباهی از ایران داشتند

از او درباره عکس‌العملی که آشنایان و نزدیکانش به تصمیمش برای حضور در ایران داشتند، می‌پرسم: «پدر و مادرم در همه مراحل زندگی، من را برای ریسک‌هایی که لازم است در مسیر پیشرفت داشته باشم، ترغیب می‌کنند. آن‌ها موافق حضورم در لیگ ایران بودند و سعی کردند تا راه را برایم هموارتر کنند. در این بین، جالب بود که خیلی از دوستانم باور نمی‌کردند که پذیرفته‌ام در ایران با حجاب بازی کنم. هر چند در تلویزیون صحنه‌هایی از بازی زنان مسلمان را دیده بودند اما حتی تصورش را هم نمی‌کردند که من یک روز حاضر باشم با چنین پوششی در زمین بازی کنم. من این موضوع را برای دوستان مجازی‌ام که من را در اینستاگرام دنبال می‌کردند هم توضیح دادم و خوشبختانه آن‌ها هم تحسین کردند. البته افرادی هم بودند که سعی داشتند من را از این تصمیم منصرف کنند، بعضی از دوستانم ایران را کشوری جنگ زده مثل عراق می‌دیدند. زمانی که به آن‌ها گفتم برای بازی در سوپر لیگ بسکتبال به ایران می‌روم، شوکه و گیج شده بودند و مرتب درباره خطرات احتمالی مثل بمب‌گذاری و مشکلات امنیتی که ممکن بود برایم پیش بیاید، هشدار می‌دادند. البته من هم قبل از سفرم به ایران از شرایط بی‌اطلاع بودم اما خدا را شکر که این‌طور نبود و در ایران جنگ نیست و اوضاع خوب و مرتب است.»

بعد از یک هفته به حجاب عادت کردم

هریس درباره پوشش جدیدش در حین بازی یعنی حجاب هم در گفت‌وگو با ما اظهار می‌کند: «وقتی برای اولین بار با حجاب وارد زمین شدم، برایم عجیب و نامأنوس بود به شدت عرق کردم. راستش را بخواهید، حجاب چیزی است که من قبل از ورود به ایران با آن آشنا نبودم اما بعد از هفته اول به آن عادت کردم. الان گرم می‌کند و می‌توانم سریع‌تر برای بازی آماده

باز بان بسکتبال با هم تیمی‌هایم حرف می‌زنم

او درباره نحوه برقراری ارتباط با هم‌تیمی‌هایش و همین‌طور افرادی که به زبان انگلیسی مسلط نیستند، می‌گوید: «برقراری ارتباط با ایرانی‌ها برایم کار خیلی سختی نبود چون بیشتر مردم ایران تا حدودی با زبان انگلیسی آشنایی دارند اما گاهی هم پیش می‌آمد که مجبور می‌شدم با حرکات آهسته یا ایما و اشاره منظورم را بفهمانم یا از نرم‌افزارهای ترجمه استفاده کنم. در زمین بسکتبال اما شرایط متفاوت است. اگرچه به جز رنگ‌ها و روزهای هفته کلمات دیگری را به فارسی بلد نیستم اما در زمین بازی ما یک زبان مشترک داریم با قواعد و قوانین یکسان. ما با زبان جهانی بسکتبال به خوبی با هم ارتباط برقرار می‌کنیم، تکنیک‌های مشترک را برای برد به کار می‌بریم و از همدیگر حمایت می‌کنیم.»

کنجکاوی ایرانی‌ها برایم جالب است

هریس درباره واکنش‌های مردم به حضور یک آمریکایی در ایران می‌گوید: «اگرچه به جز هم‌تیمی‌هایم با ایرانی‌های زیادی در ارتباط نبودم اما زمانی که در هتل اقامت دارم، افرادی که در آن‌جا هستند، وقتی من را می‌بینند انگار یک موجود عجیب و غریب دیده باشند! با تعجب و چشم‌های گرد شده به من زل می‌زنند. البته من حالا فهمیدم که این رفتارها از سر کنجکاوی است که برایم جالب است. آن‌ها می‌خواهند با من حرف بزنند و بیشتر راجع به حضورم در ایران و... بدانند.»

کباب خوب است اما عاشق فسنجان شدم

سنتی را به خاطر شیوع کرونا نداشته اما طعم برخی از غذاهای ایرانی را چشیده است و در این باره می‌گوید: «از امتحان کردن کباب راضی بودم اما مدال خوشمزه‌ترین غذا را به فسنجان می‌دهم و عاشق آن شدم. این را هم بگویم اگرچه در این دوران، سخت مشغول تمرین و مسابقه بودم و به خاطر شیوع بیماری کرونا امکان

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۲۳ آذر ۱۳۹۹

۲۷ ربیع الثانی ۱۴۴۲ • ۱۳ دسامبر ۲۰۲۰

شماره ۳۰۵۴۷

۱۷۶۷

عوارض داروهای زنانه
۲ برابر مردان است

رژیم غذایی مناسب
دوران کرونا

اخلاقی، خانوادگی
مالی و دیگران!

آشنایی با اصلی‌ترین ملاک‌های رای انتخاب
همسر که دختر و پسرهای دم‌بخت
به‌طور ناخوشانه در باره‌شان اطلاعات دارند

چطور پدر بزرگ و مادر بزرگ
بهتری باشیم؟

احترام گذاشتن در بین ایرانی‌ها ستودنی است

از او درباره جالب‌ترین رفتار ایرانی‌ها از نظریک بازیکن بسکتبال آمریکایی می‌پرسم که با فرهنگ‌مان هم‌آشنایی زیادی نداشته است: «جالب‌ترین رفتار ایرانی‌ها که وقتی برای اولین بار دیدم، من را متعجب کرد، بلند شدن افراد برای کسی است که تازه به جمع وارد می‌شود که نشانه احترام است. مثلاً زمانی که سرمربی آمد، همه هم‌تیمی‌هایم به احترامش بلند شدند. به طور کلی، احترام گذاشتن به بزرگ‌ترها و پیش‌کسوت‌ها در بین ایرانی‌ها ستودنی است.» او که تاکنون چندبار برای رفت‌وآمد از تاکسی استفاده کرده با هیجان و تعجب اضافه می‌کند: «بعضی از راننده تاکسی‌های ایرانی طوری رانندگی می‌کنند که انگار هیچ قانونی در این باره وجود ندارد.»

خوشحالم به ایران آمدم

«خیلی خوشبختم که به عنوان اولین بازیکن آمریکایی در سوپر لیگ ایران بازی می‌کنم»، او با این مقدمه ادامه می‌دهد: «بر خلاف نظر دوستان آمریکایی‌ام که می‌گفتند بعد از رفتن به ایران از تصمیمم پشیمان خواهم شد اما این‌طور نشد. در مدتی که در ایران بودم، چیزهای متفاوتی را تجربه کردم و از نزدیک با سبک زندگی شما آشنا شدم. زبان، فرهنگ، پوشش جدیدی را دیدم و با افراد تازه در تعامل بودم. این شناختی که به دست آوردم، برایم ارزشمند است.» هریس سه سال پیش در سش را به اتمام رسانده و موفق به دریافت مدرک روزنامه‌نگاری شده است. او هم اکنون مشغول تحصیل نیست و از اهدافش برای آینده این‌طور برای‌مان می‌گوید: «قصد دارم حداقل پنج سال دیگر به بازی حرفه‌ای در این رشته ورزشی ادامه دهم و هم‌زمان روی مباحث سرمایه‌گذاری تمرکز کنم و کسب‌وکار خودم را راه بیندازم. حرف آخرم هم این‌که از آشنایی با شما خوشبختم، خیلی خوشحالم که به ایران آمدم.»